

Εἶναι τῶ ὄντι ἀξιόπαινος ὁ ζῆλος τῶν εἰρημένων ἀξιωματικῶν, τῶν Ταγματάρχων Κ. Ἰωάννου Ρούκη, Γολία Νικολάου καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Κωνσταντίνου παπαῖ Ἀθανασίου πρὸς διατήρησιν τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ τῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξύ τῶν γειτόνων μας Ὀθωμανῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Παρισίων, 6 Φεβρουαρίου.

Ὁ προϋπολογισμὸς, τὸν ὁποῖον παρέστησεν ἐφέτος τὴν 31 Ἰανουαρίου ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἰπουργὸς τῆς Γαλλίας εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Ἀντιπροσάπτων, ἀναδεικνύει διὰ μὲν τὰς τακτικὰς δαπάνας, 957,377,335 Φράγκα, διὰ δὲ τὰς ἐκτάκτους, 220 ἑκατομμύρια (τῶν ὁποῖων τὰ 196 προσδιορίζονται εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν, καὶ τὰ 10 εἰς τὸ τῶν Ναυτικῶν, ἐξαιτίας τῶν μεγάλων στρατιωτικῶν προετοιμασιῶν). Αἱ δὲ πρόσδοι τοῦ ἔτους τούτου, μετὰ τὴν μείωσιν τῶν ἐπὶ τῶν ποτῶν φόρων καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν εὐθύνων εἰσπράξεων, λογιζονται εἰς 973,101,894 Φρ. Αἱ τακτικαὶ δαπάναι τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1830 εἶχον λογισθῆ εἰς 976,575,379 Φρ. τουτέστιν αἱ ἐφαιτεῖναι ἠλαττώθησαν κατὰ 19,198,044 Φρ.

Διὰ τὴν ἐπαρκέσθη δὲ εἰς τὰς ἐκτάκτους δαπάνας, ἐπρότεινεν ὁ Ἰπουργὸς τὴν ἐκποίησιν 300,000 ἑκταρίων ἐθνικῶν δασῶν.

Πρὶν ἔμβῃ εἰς τὴν λεπτομερῆ ἐκθεσιν τῆς ἐκτάκτου ἀναλώσεως, ὁ Κύριος Λαφίττης προειμιάσθη εὐτῷ πως.

« Ἐν τῷ μέσῳ, λέγει, τῶν ταραχῶν τῆς Εὐρώπης, μέλλουσα ἡ Γαλλία νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν αὐτονομίαν της, ἴσως δὲ καὶ νὰ κάμῃ τοὺς ἄλλους νὰ σεβασθῶσι τὰς ἀρχὰς της, ἔπρεπε νὰ προπαρασκευασθῆ, ὄχι εἰς τὸ νὰ προκαλέσῃ τὸν πόλεμον, ἀλλὰ εἰς τὸ νὰ ὑπερασπισθῆ ἐνεργητικῶς, ἐὰν ἐπέταττε τοῦτο ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ τιμὴ της. Προητοιμάσθη ἄρα εἰς τὸν πόλεμον, ἐπιθυμοῦσα ὅμως εὐλικρινῶς καὶ ἐνδομύχως τὴν εἰρήνην.

« Ἡ Γαλλία θέλει τὴν εἰρήνην, ἐπειδὴ ὁ πόλεμος, εἴτε περὶ ἀρχῶν, εἴτε μόνον περὶ ὀρίων γῆς γένῃ, ἤθελεν ἐπιφέρει καθολικὴν ἔξαρσιν.

« Ἡ Γαλλία θέλει τὴν εἰρήνην, τὴν θέλει ὅμως, μόνον καὶ μόνον διότι εὐρήκεν αὐτὴν συναδούσαν μὲ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸ ἀξίωμα της.

« Διὰ τῶν συνθηκῶν τοῦ 1814 αἱ Δυνάμεις διενεήθησαν δύο τινὰ, τοῦτο μὲν, νὰ περιστείλωσι τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τῆς Γαλλίας, τοῦτο δὲ, νὰ τὴν περικλείωσιν εἰς στενώτερα ὄρια γῆς. Ἐὰν ἡ Γαλλία εὐρίσκετο εἰς τὴν ταπεινώσιν διὰ τοῦτο καὶ μόνον ὅτι ἐμμένει εἰς τὰς συνθήκας τοῦ 1814, ἔπρεπε ἐκ παντὸς τρόπου νὰ ἐκβῆ ἀπὸ αὐτὴν. Ἀλλ' ἀγαθὴ τύχη δὲν κατήντησεν εἰς αὐτὴ ἡ Γαλλία. Αἱ συνθήκαι τοῦ 1814 ὑπῆρξαν ὁμοστέχημα, καὶ ὄχι ταπεινώσις.

Ἡ ταπεινώσις ἤθελε συνίστασθαι εἰς κάποιαν ἐξάρτησιν αἰς πρὸς τὰς Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης. Ἡ δὲ ἐξάρτησις αὕτη, εἴτε ἀληθῶς ὑπῆρχεν, εἴτε μὴ ἐπὶ τῆς Ἀποκαταστάσεως, ἔπαυσε πρὸ ἑξ μηνῶν ἐνδοξότατα. Ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἀέστησε πάλιν ἡ Γαλλία τὴν σημαίαν της· ἀνεκήρυξεν ἐκ νέου τὰς ἀρχὰς της· ὠμολόγησεν ὅτι θέλει τὰς κάμει νὰ τηρηθῶσι, καὶ ἔκαμε τοῦτο, ἐμποδίσασα τοῦ νὰ φανῆ ἐν μόνον ξένον λογιζόμενον (baionnette) ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Βελγίου.

« Κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐξέβη ἀπὸ τὴν ταπεινώσιν ἡ Γαλλία, ἐὰν ποτε ἐτέθη εἰς αὐτὴν. Δὲν εἶναι δὲ κάνει, ὅστις ἄγνοῇ ὅτι αὕτη ἐπανέλαβε τὸν βαθμὸν της εἰς τὸν κόσμον, ὅτι καθ' ἑαυτὴν ἀντιστήκει ἐνίοτε εἰς τὰ συμβούλια τῶν Δυνάμεων τὴν φωνὴν ὅλων τῶν ἄλλων.

« Τούτων εὐτως ἐχόντων, θέλομεν ἢ ἀποφύγωμεν τὸν πόλεμον; δὲν συνελάβομεν κανένα σκοπὸν αὐξήσεως· ἐὰν ὅμως ἐπροκαλοῦμεθα καὶ ἐνεπλεκώμεθα ἀκυσίως εἰς νέον πόλεμον, ἠθέλαμεν ὠφελῆθῃ ἀπὸ ὅλα μας τὰ πλεονεκτήματα, καὶ αἱ ἐπαυξήσεις τῶν ὀρίων τῆς γῆς μας ἤθελεν εἶναι τότε ἡ δικαία ἀνταμοιβὴ τῶν ἀγώνων καὶ τῶν θυσιῶν μας.

« Τοιαύτη ὑπῆρξε, τοιαύτη εἶναι ἀκόμη ἡ πολιτικὴ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Ἐπανακτήσασα τὸ ἀξίωμα της ἡ Γαλλία, δὲν διανοεῖται περὶ αὐξήσεως, διὰ νὰ προφυλάξῃ τὸν κόσμον ἀπὸ καθολικὸν πόλεμον. Ἡ δὲ τοιαύτη πολιτικὴ τότε μόνον ἤθελεν εἶναι ἀξιοκατάκριτος, ὅταν ἤθελεν ἐπιφέρει ἀναλγησίαν ἀθλίαν, καὶ ἀμέλειαν κατὰ τὰς πρὸς ἄμυναν ἐτοιμασίας.

« Διὰ τὴν μένῃ δὲ ἀνεπίληπτον τὸ μετρίοφρον ἡμῶν σύστημα, καὶ νὰ διαφυλάξῃ ὅλην του τὴν ἀξίαν, πρέπει νὰ χρηγῆ ἐν ταύτῳ βεβαιότητα πρὸς τὴν εἰρήνην, καὶ νὰ μᾶς προπαρασκευάζῃ ἐντελέστατα εἰς τὸν πόλεμον, ἐὰν τέλος ἀποδειχθῇ ἀναγκαῖος. Ὁ καιρὸς τῶν διαπραγματεύσεων πρέπει νὰ εἶναι καιρὸς προπαρασκευῶν.

« Διὰ ταῦτα, Κύριοι, ἐνῷ σᾶς ὁμιλοῦμεν περὶ εἰρήνης, ἐρχόμεθα νὰ σᾶς ζητήσωμεν πόρους διὰ τὸν πόλεμον. »

(Ἐνταῦθα ἐκθέτει ὁ Ἰπουργὸς τὰ κεφάλαια τῶν ἐκτάκτων δαπανῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιλέγει τὰ ἐξῆς:)

« Ὅποια δυνάμεις διὰ τὸν πόλεμον, ἐὰν γένῃ ἀπαραίτητος! ὅποια μέσα διὰ πλουσιοπάροχον εὐφροσύνην τῆς εἰρήνης, ἐὰν εὐτυχήσωμεν νὰ τὴν διαφυλάξωμεν καὶ νὰ δώσωμεν τόσα κεφάλαια εἰς τὸν πολλαπλασιασμόν. Αἱ καθοπλίσεις μας εἶναι ἀρκετὰ σοβαραὶ, ὥστε νὰ βεβαιώσωσι τὴν εἰρήνην, ἢ ἢ ἀποκρούσωσιν ἐνδόξως πᾶσαν προσβολήν. Ἀλλ' ἐλπίζομεν βασίμως ὅτι μετ' οὐ πολὺ ἡ Εὐρώπη θέλει ἐπανέλθῃ εἰς τὰς συνθήκας ἀναλογίας τῶν δυνάμεων, καὶ θέλομεν δυνηθῆ καὶ ἡμεῖς νὰ περιορίσωμεν τὰς ἰδικὰς μας εἰς τὸν ἀριθμὸν, τὸν ὁποῖον ἀπαιτοῦν ἐν καιρῷ εἰρήνης ἢ τε ἀσφάλεια καὶ τὸ ἀξίωμα μας. »

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Γαλλίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἰπουργοῦ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1831 ἐπροτέθη κατὰ συγκυρίαν καὶ εἰς τὸ τῶν Κοινῶν συνέδριον τῆς Ἀγγλίας ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους παρὰ τοῦ Καγκελλαρίου τοῦ Θεσαυροῦ. Καὶ αἱ μὲν πρόσδοι τοῦ βασιλείου συμποσοῦνται εἰς 47,300,000 Λ. Στερλ., αἱ δὲ δαπάναι εἰς 46,800,000 Λ. Στερ.

Τὰ βασιλικά ἐξόδα συμποσοῦμενα εἰς 460,500 Λ. Στ. διηρέθησαν παρὰ τοῦ Λόρδου Ἀλθόρπου εἰς τὰ ἐξῆς πέντε κεφάλαια: Βαλάντιον ἰδιαίτερον, Ἰπηρεσία τῶν βασιλικῶν οἰκῶν, Δαπάναι τῶν βασιλικῶν οἰκῶν, Βοηθήματα βασιλικά, Ἀντιμισθίαί.

Ἀνήγγειλε δὲ ὁ Ἰπουργὸς καὶ ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀπεποιεῖτο τὴν ποσότητα τῶν 60,000 Λ. Στ. ἣς εἶχε προσφερθῆ εἰς αὐτὸν διὰ τὴν Βασιλίτισσαν, καὶ ἐπεράσθη ἀπὸ τὸ τελευταῖον ὑπουργεῖον εἰς τὸν κατάλογον τῶν βασιλικῶν ἐξόδων.

(Journal des Débats.)

Γεωργικὸν μάθημα.

Εἴκοσι δύο αἰῶνες παρήλθον ἀπὸ ὁ Ἰσοκράτης εἶπεν ὅτι « εἰς μίαν πολιτισμένην κοινωνίαν κάνει, δὲν πρέπει νὰ στερῆται γεωργικῶν γνώσεων. » Εἶναι καιρὸς τέλος πάντων νὰ βελθῆ εἰς πρῶξιν ἡ σωτηριώδης αὕτη συμβουλή τοῦ πολιτικοῦ οἰκονόμου τῶν Ἀθηναίων. Ἐν μᾶθημα τῆς Γεωργικῆς, καὶ ἐν παρόμοιον σύγγραμμα εἰς τὴν καθομιλουμένην εἶναι τὸ μόνον μέτρον, διὰ τοῦ ὁποῖου θέλει πληρωθῆ ἡ εὐχὴ τοῦ σοφ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

του μας προγόνου. Αὐτὰ δὲ τὰ δύο μέσα ὁμοῦ μετὰ τὰ πρακτικὰ παραδείγματα θέλουν βεβαίως ἐξαλείψει τὰς προλήψεις τῶν σοι δυσπιστοῦν περὶ τῶν ἐλπίζομένων ἀπὸ τὴν βελτίωσιν τῆς Γεωργικῆς ὠφελειῶν.

Ἐμπιστευθεὶς τὴν σύστασιν καὶ διεύθυνσιν τοῦ πρωτόπου ἀγροκηπέου τῆς Τίρυνθος, ἀνήγγειλα διὰ τοῦ τύπου κατὰ ὄν προπαρελθόντα Ἰανουάριον τοὺς σκοποὺς, εἰς τοὺς ὁποίους φορᾷ ἡ σύστασις τοῦ παρόντος καταστήματος, καὶ τὰ ἀγαθὰ ὅπου μέλλουν νὰ προκύβουν ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν του. Πρὸς τοὺς ἄλλοις δὲ ὑπεσχέθη καὶ ἐν τῆς Γεωργικῆς μάθημα. ἀφοραὶ ἄλλαι ἀσχολίαι, ζῆναί μὲν εἰς τὸ ἔργον μου, πλὴν πίστεως ἀναγκασίαι καὶ ἐπωφελεῖς, μ' ἐμπόδισαν ἕως σήμερον νὰ ἐκτελέσω αὐτὴν μου τὴν ὑπόσχεσιν. Ἡ ἀπὸ Ναυπλίου ἡ Ἄργος φέρουσα νέα ὁδὸς ἐχαράχθη αἱ οἰκοδομαὶ τοῦ Καταστήματος ἐτελείωσεν, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλω εὖρει ἄλλο ἐμπόδιον διὰ νὰ ἀρχίσω τὴν παράδοσιν τοῦ Γεωργικοῦ μαθήματος (*).

Ἡ σπανιότης τῶν χρηματικῶν μας μέσων καὶ ἡ δυσκολία ὅπου ἀπαντᾶται εἰς νεοσύστατα τοιαῦτα καταστήματα δὲν μᾶς ἐσυγχώρησαν ἕως τώρα νὰ ἐβάλωμεν εἰς πρᾶξιν τὰ ὅσα ἔτι εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὸ ἀγροκήπειον, καὶ τὰ ὅποια ἀνηγγέλθησαν. Τὰ Ἰσπανικὰ πρόβατα ἀκόμη δὲν μᾶς ἤλθον τοῦ τυροποιείου ἡ σύστασις ἔτι δὲν ἀπεφασίσθη τὸ τελειοποιημένον ἄροτρον ὅπου ἔφερα ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ἐξακολουθεῖ μὲν νὰ καλλιεργῆ καὶ νὰ σῶρη, διὰ τὴν ἐντέλειαν τῆς ἐργασίας του, τὴν προσοχὴν καὶ τὸν θαυμασμόν τῶν ὅσοι ἐπισκέπτονται τὸ κατάστημα, κατὰ δυστοχίαν ὅμως δὲν ἔγυραμεν ἕως τώρα ἐπιτηδεῖους τεχνίτας διὰ νὰ κατασκευάσουν παρόμοια, καὶ νὰ δυνθῶμεν νὰ δώσωμεν ἀπὸ αὐτὰς εἰς ὅσους μᾶς ζητοῦν. Τὸ δεινροκομεῖον μας ἐμπεριέχει δώδεκα χιλιάδας περίπου δένδρα διαφόρου μεγέθους καὶ εἶδους, καὶ ἂν δὲν δυνθῶμεν τὸν ἐρχόμενον χρόνον νὰ δώσωμεν ἀρκετὰ ἀπὸ αὐτὰ, μετὰ δύο ὅμως ἔτη εἴμεθα εἰς κατάστασιν νὰ διανέμωμεν κατ' ἔτος ἐξ χιλιάδας κάρπια καὶ σπάνια δένδρα εἰς τοὺς συμπατριώτας μας, καὶ βαθμηδὸν περισσώτερα. Τὸ ὄρφανοτροφεῖον μας εὐδοκίμει. Οἱ τριάκοντα παῖδες, ὅπου διατηρεῖ ἐδῶ ἡ Κυβέρνησις διδάσκονται τὴν πρακτικὴν Γεωργικὴν, τὴν ἀνάλογον μετὰ τὴν ἡλικίαν τῶν θεωρίαν, καὶ ὅσοι ἄλλαι γνώσεις εἶναι ἀναγκαῖαι εἰς ἕνα γεωργόν, ὁ ὁποῖος εἶναι προσδιωρισμένος διὰ νὰ ἐπιστατήσῃ ἐν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μικρὸν ἢ μέγα ἀγροκήπειον. Ὅσας περὶ ἀμπελοφυῖας, οἰνοποιίας καὶ μεταξωσκοληκοτροφίας δοκιμὰς μᾶς ἐσυγχώρησε τὸ πολυάσχολον τῶν ἐργασιῶν μας νὰ κάμωμεν πέρυσι εἶχον ἐφεστὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ ἐναρξὶς λοιπὸν τοῦ Γεωργικοῦ μαθήματος θέλει γένει εἰς τὰς 10 τοῦ ἐλευσομένου Ἀπριλίου εἰς τὰς τρεῖς ὥρας μετὰ τὴν μεσημβρίαν καὶ εἰς τὴν ἰδίαν ἡμέραν καὶ ὥραν τὰς ἀκολουθοῦσας ἐβδομάδας. Μὴ θέλοντες νὰ καταγροσθῶμεν τὴν εὐαρέσκειαν τῶν ὅσοι θέλουν μᾶς κάμει τὴν τιμὴν νὰ ἔλθουν διὰ τοῦτο ἀπὸ Ναυπλίου ἢ Ἄργους εἰς Τίρυνθα, ἐνομίσασμεν κατὰ τὸ παρὸν ὅτι ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος εἶναι ἰκανὸν τὸ μάθημα. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει μέτρα διὰ νὰ χορηγήσῃ, ἢ νὰ παραχωρήσῃ ἐκ τῶν τοῦ καταστή-

ματος μερικὰ οἰκήματα, εἰς ὅσους ἀποφασίσουν ν' ἀκολουθήσουν τακτικὰ τὴν θεωρίαν συγχρόνως μετὰ τὴν πρᾶξιν τῆς Γεωργικῆς, ἔνωσιν, τὴν ὁποίαν νομίζω ἀναπόφευκτον διὰ τὰ ἀπολαύσει τινὲς καλὰ καὶ ἐντελῆ ἀποτελέσματα. Διότι ὁ πρακτικὸς γεωργὸς χωρὶς θεωρίαν εἶναι ἕνας ἀπλοῦς χειροτεχνίτης, ἀκολουθῶν τυφλὰ μίαν προπατορικὴν του συνήθειαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν τολμᾷ νὰ παραστρατήσῃ, ὁμοίως καὶ ὁ θεωρητικὸς, ὁ ὁποῖος γνωρίζει τὴν γεωργίαν ἀπὸ τὰ βιβλία μόνον καὶ δὲν ἔχει πρᾶξιν τῆς τέχνης, κιδυνεύει ν' ἀφανισθῇ, ἀνίσως ἐμβῇ εἰς μεγάλα ἐπιχειρήματα.

Ὁ τόπος δὲν μὲ συγχωρεῖ νὰ ἐκθέσω ἐδῶ τὰ μεγάλα πλεονεκτήματα αὐτῆς τῆς πολυτίμου τέχνης (*) τὸ ἀλλήλθενδον αὐτῆς μετὰ ὅλας τὰς ἄλλας τέχνας, τὴν ὠφέλειαν, ἣτις πηγάζει ἀπὸ τὴν βελτίωσιν τῆς, τὴν ἱστορίαν τῆς κτλ. καθὼς καὶ τὸ περὶ γεωπονικῶν συγγραμμάτων καὶ πρωτόπων ἀγροκηπέων. Αὐτὰ θέλει εἶναι ἡ ὕλη τοῦ πρώτου μαθήματος.

Ἐκ Τίρυνθος, τὴν 24 Μαρτίου 1831.

Ὁ Ἐφορὸς τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ Διευθυντὴς τοῦ προτύπου Ἀγροκηπέου τῆς Τίρυνθος
Γρηγ. Παλαιολόγος.

Ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν Ἑλληνίδων τῶν ἐν Σίρραις καὶ Ζελιάχοβα ἐλευθερωθειῶν παρὰ τοῦ Κυρίου Κωστάκη Σπαιδονίδου προσωρινοῦ Πράκτορος τῆς Ῥωσσίας, καὶ σταλειῶν εἰς Σκόπελον παρὰ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Προξένου τῆς Ῥωσσίας Κυρίου Μουστοξείδου.

Πλιούσα Κατεργαράκη ἐκ Κεφαλληνίας, αἰχμαλωτισθεῖσα ἐν Μεσολογγίῳ.

Πολιτοῦ Γιαννάκη Οἰκονομοπούλου ἐκ Πατρῶν, αἰχμαλωτισθεῖσα ἐν Χελιδωνίῳ.

Ζαφείρα Ἀνδρέου ἐκ Τριζυνίων, ὅπου ἡχμαλωτίσθη. Αἱ δύο αὐτῆς: Δυγατέρες Ἐλένη καὶ Παναγιώτα.

Χρυσόπηγῆ Ἀποστόλου Παπαδημητρεπούλου ἐκ Βυτίτσας, αἰχμαλωτισθεῖσα ἐν Μεσολογγίῳ.

Χρυσόπηγῆ Παπαῦ Γεωργίου Οἰκονόμου ἐκ Μεσολογγίου, ὅπου ἡχμαλωτίσθη.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

Κατὰ πλοῦς. — Ἐν 17 Μαρτίου ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδαγάσκαρ ἐκ Κέου δι' ἡμερῶν 3.

Ἐν 18 τὸ Ἑλληνικὸν κώλιον Αἰολοσ ἐκ Πύρου δι' ἡμερῶν 2.

Ἐν 21 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδαγάσκαρ ἐκ Πετῶν, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμίπλιον Ἐρμῆς ἐκ Πύρου δι' ἡμερ. 1 φέροντα τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν 26 ἡ Ἑλληνικὴ γαλέττα Λύδα ἀπὸ Μήλου δι' ἡμερῶν 3 φέροντα τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματέα Κύριον Ν. Χρυσόγελον.

Ἀπό πλοῦς. Ἐν 18 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδαγάσκαρ.

Ἐν 22 τὸ Ἑλληνικὸν κώλιον Αἰολοσ.

Ἐν 25 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδαγάσκαρ πρὸς ὑπάρτησιν τοῦ Ναυάρχου Μικρόπουλου.

(*) Μερικοὶ ἀκούοντες γεωργικὸν μάθημα λέγουσιν, ἴσως, καὶ τί θὰ μάθωμεν ἀπὸ αὐτοῦ; νὰ σπέρνωμεν σιτᾶρι καὶ βαμβάκι; ἡμεῖς τὸ ἠξυρομεν, θὰ εἰποῦν εἰ γεωργοί, ἡμεῖς δὲν θέλομεν, νὰ τὸ μάθωμεν θὰ εἰποῦν εἰ πολιτικοὶ καὶ ἄλλοι. Ἡ Γεωργικὴ, φίλοι ἀναγνώσταί, δὲν εἶναι πλὴν ἀπλὴ τέχνη, ἀλλὰ μία πολλὰ ἐκτεταμένη ἐπιστήμη· εἰ κλάσει τὰς εἰς αἰετοὶ, ἡ κτηνοτροφία, ἡ δασολογία, ἡ κηπουρικὴ, ἡ ἀμπελοφυῖα, ἡ κτηνοτροφία τοῦ θιάου καὶ πολλὰ ἄλλα τέχνας ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν Γεωργικὴν. Ἀ καὶ ἀπὸ ὅσας αὐτὰς δὲν ἔχει τινὰς κρίσεις, δὲν πρέπει τοῦλάχιστον νὰ ἠξυρῆ τί πρέπει νὰ παρατηρήσῃ εἰς ἀγροτὰν ἐνὸς ὑποστατήρου, καὶ πῶς πρέπει νὰ τὸ διοικήσῃ διὰ νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ αὐτοῦ κατ' ἔπαρτα; Ἐπειδὴ ὅλοι σχεδὸν εἰ Ἕλληνας ἐπιθυμοῦν νὰ γίνων κτηματῆται, εἰς κανένα, νομίζω, δὲν εἶναι περιττὴ μία γενικὴ τοῦλάχιστον περιλήψις γεωργικῶν γνώσεων.

(*) Ἡ εὐτοχία τῆς Γεωργίας συντείνει ἐν τούτῳ εἰς τὴν εὐχίαν τῶν λαῶν, εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν τῶν ἑθνικῶν καὶ τὴν ἀκώλυτον ἐπιμένει ἐκτέλεσιν τῶν νόμων. Διότι πηγὴ τῶν ταχέων καὶ τῆς βιομηχανίας ἑασις τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ πλοῦτος, ἡ γεωργία, δίδει εἰς ὅλους ἀσχολίας. Ὅταν εἰ ἄνθρωποι εὐρίσκουν ἔργον καὶ ἄρτον, εἶναι πούχει, εὐπεθεῖς μετὰ τοὺς νόμους, καὶ καλοὶ πολῖται· αἱ ταραχαὶ ἐκλείπουν μετὰ τὴν ἄρτιαν. (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

Κλησίου της ενόσιας τε, ες την έγγραφον της δια-
της αὐτῆ, καὶ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος,
Χαρακτηριστικῶς τῆ Κυρίαζῆ Παναγῆ Αναγνώσε.
Πατρὶς Στρέζοβα Καλαβρύτων, ἔτη εἰκοσιοκτῶ,
ἀσθημῶ μέτριον, πρῶτον ξανθοκόκκινον καὶ φπα-
καὶ ὀφθαλμοὶ γαλατοί.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Μαρτίου 1831.

Θὶ Δικασαί

Ν. Ε. ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΩΡΑΪΤΙΝΗΣ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΗΛΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμ. Γ. Κωνσταντόπουλος.

Ἀκολουθεῖ τῆ καταλίγε τῶν ἔσοι ἠγύφασιν κτή-
ματος εἰς τὴν Ἀγλικὴν, ἐξαχθέντος ἐκ τῆ Τερικῆ
πρωτοκόλλου, ἐπικυρωμένε ἀπὸ τὸν Ἰσμαήλ Μπερ-
Διάκος Παναγῆ, Γ. Ἀναγνώσε, Νικόλαος Δημη-
τριάδης, Κυριάκος Παναγῆ, Ἰωάννης Στεφα-
νῆ, Μιχαήλ Κρονδιδῆς, Ἀνδρέας Ντέσης Καρ-
ταλῶς, Κωνσ. Ἰω. Λέσης, Γιάννης Τζέτζος,
Ἄγτ. Σωτήρις Κακέρη, Γεώργιος Ἀναστασίε, Ἀντώ-
νιος Κρονδιδῆς, Διάκος Σωτήρη, Κυριάκος Σωτήρη,
Φραντζέσκα Γάλλε, Θεόδωρος Ἰωάν. Μαρκάκη, Νι-
κολ. Παναγιώτε, Παναγῆς Κρονδιδῆς, Κώστας Μήτρε,
Μάρκος Γαλάνης, Γεώργιος Λεπέτιος Θεόδωρε,
Γεώργιος Δημητρίε, Γιάτκος Σέτζος, Κυριάκος Γιάννη
Σωτήρη, Παναγιώτης Σπανόπουλος, Ν. Γεωργίε
Ἰγγλέζος, Ἀνδρέας Κομπατῆς, Κώστας Μήτρε,
Παναγῆς Γαλανός, Σιδέρης Στεραϊτῆς, Κων-
σταντῖνος Ζωγράφος, Γεώργιος Ἀποστολίπουλος Μω-
ραϊτῆς, Σταῦρος Σάββα, Παπᾶ Γεώργιη, Πα-
πᾶ Γεώργιη, Νεφέτζος, Γεωργιάκης Λίσης, Σταμά-
τιος Λίσης, Ἰωάννης Τζιώτης, Κ. Δημήτριος, Κωνσ-
Ἀλεξάνδρε, Λεκάς Πύρρος, Γιαννάκος Βλάχος Πα-
ναγιώτε, Ἰωάννης Βασιλείε, Γαϊτάνος Μοίραρχος,
Γεώργιος Δ. Πράσιος, Τυγκίρογλες Χοτζᾶ Πετροῦ
Ἀρμένις, Σταῦρος Βλάχος, οἱ Χωρικοί Κρεταλι-
ῶται, Κυριάκος Μανῶλη, Μήτρε Ἀνδρ. Μπέσσα,
Νικόλαος Στρατῆ, Νικόλαος Θεοδ. Γκίκας, Ἰωάννης
Κωνσ. Τζαγκάκης, Σαρμῆλ Ἐλασσῶνος, Γεώργιος
Τζιμπιδῆς, Κοσμάς Κοκκίνης, Μάρκος Ἀντωνίε, Ἀν-
δρέας Μπαράσκος, Σοφία Θουγάτη Σιδέρη, Ἠλί-
κάδος Μίστερ-Τζα, Εἰρήνη Γεωργίου, Ἀναγνώτης
Παναγιώτε, Γεώργιος Δάμασκος, Χρήτος Ταβα-
νάκης, Λάμπρος Στεφανῆ, Κώστας Ἰωάννη, Νικολ.
Καρακατζᾶνη, Γεώργιος Χρήστε Ἰωαννίτης, Στεφα-
νῆς Μπιζμπιρίκος, Μάρτα Τζακῶνα, Ἰωάν. Παπα-
ρηγόπουλος, Νικόλης Στρέφης, Σπύρος Καζαντζῆς,
Σπύρος Λαρέντης, Νικόλ. Κολοβός, Δημήτριος Κων-
σταντῖνε, Γεώρ. Λεβάντης, Γεώργιος Μωραϊτῆς, Κων-
σταντῖνος Βλαχέλης, Αναστάσιος Ἰωαννίτης, Νικό-
λαος Πύλος, Χρήτος Νικολῆ, Σατζίρης, Γιάννης
Γεωργίε, Ἀνδρέας Σοφιανός, Σπύρος Δημητρίε,
Γιαννάκος Βλάχος, Κωνσταντῖνος Ἀνδρέα Π, Κωνσ.
Ἀνδρέα, Μιχαήλ Λαζατζῆς, Κωνσ. Βαζαϊκῆς.

Ἀρ. 265. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ἡ ΤΟΠΟΤΗΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ

Εἶδοποιεῖ.

Ὅτι περὶ τὰ τέλη τῆ παρελθόντος Φεβρουαρίου
ἐτελεύτησε ἀφαισιότητα καὶ τῆς ἐνταῦθα πολιτικῆς
Φεβρουᾶ, ὀργανώμενος Χαραλάμπης Καβαδίας, τὴν
πορτέζα Καφαληνιεύς. Κατέλιπε μικρῶν τιμῶν περι-
ουσίαν, συνταμῆν εἰς ὀλίγα φορέματα, τὸ τεφέκι
τοῦ, μίσην πιτάλαι, καὶ ἓν γιανταγῶνι, ἀκόμη καὶ εἰς
χρησιματικὴν πλοσότητα Φοικίαν δεκάεξ. Ταῦτα πάν-
τα καταπέγραψεν εἰς τὸν ἐν ἐνάπιον τῆς Τοπο-
τηρήσεως, τῆ πνευματικῆς Δανυῆλ Ἀρχιμανδρίτου
καὶ τῶν στρατιωτῶν μετὰ τῆ Πολιτάρχου, ἠσφαλίθησαν
εἰς τὴν Τοποτήρησιν. Ἐν τῷ τέλει δὲ πρὸ τῆς ἀπο-
πνεύσεώς τε ὡμολόγησεν, ὅτι ἄλλον συγγενῆ δὲν
ἔχει πλησιέστερον, εἰμὴ ἓνα μόνον ἀνεψιόν, ὀνομα-
ζόμενον Γεράσιμον Καβαδίαν, εἰς τὸν ἀπολοῦν ἀνήκει
ἡ διαληθθεῖσα περιουσία.

Ὅθεν εἰδοποιεῖται διὰ τῆς Ἐφημερίδος ὁ κληρονό-
μος ἔτος, ὅπως εὐρίσκεται, ὅτι διὰ νὰ παραλάβῃ
τὴν εἰς αὐτὸν ἀνήκεσαν μικρῶν ταύτην περιουσίαν,
χρεώτεται νὰ παρεσκόσῃ πρῶτον εἰς τὴν Τοποτήρησιν
τὰ ἀναγκαῖα πιστοποιητικὰ ἐγγράφα τῆς γνωριμίας
τε ἐν Κεφαλληνίας, καὶ ἔτος θέλει εἶδαι δεκτὸς εἰς
τὴν παραλαβὴν τῆς περὶ ἑὸς λόγου περιουσίας.

Ἐν Μονεμβασίῳ, τῆ 4 Μαρτίου 1831.

Ὁ Τοποτηρητής
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ

Διόρθωσις. — Ἀρ. 23. Σελ. α'. Στήλ. α'. Ἐτίχ
26 γράφε "ἡμῶς".

καὶ τῆς προθεσμίας ταύτης καὶ μὴ ἐμφανιζομένου, ἡ πᾶσα ἢ περισσία αὐτῆ θέλει μεσεγγυηθῆ.

Ὅλαί αἱ Ἀρχαὶ τῆ Ἑλληνικῆ Κράτους ὀφείλουσι ἀ ἐπαγγυηθῆσιν εἰς τὴν σύλληψιν τῆ εἰρημένῃ δραπέτῃ, εἰὰ κατὰ περίσασιν εὔρεθῆ εἰς τὰ Τμήμα-τά των.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἀντίγραφα δ' αὐτῆ θέλῃσι κολληθῆ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς κατοικίας τῆ δραπέτῃ τέτῃ, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας αὐτῆ, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν.

Χαρακτηριστικὰ τῆ σώματος τῆ δραπέτῃ. Ἐτὶ περίσῃ τριάκοντα, ἀνάστημα ὑψηλόν, σῶμα παχὺ, τρίχες μέλαιναί, χρῶμα κόκκινον, μύσαξ μέλας, πρόσωπον μάλλον μέγα, ῥῖν μετρία.

Ἐν Βοσνίτζῃ, τῆ 6 Μαρτίῃ 1831.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ.

Ὁ Γραμ. καὶ ἀντ' αὐτῆ Γ. Σωτηριάδης.

Ἀρ. 262. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΤΩ ΝΑΧΑΙΕ ΠΡΩΤΟΚΛΗ-
ΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ὁ Ἰωάννης Α. Μ. Στρίγκος, παράνομος ἀγοραστής καὶ κάτοχος πρὸ χρόνων οἰκίας τινος ἀνηκέστης κατὰ κληρονομικὸν δικαίωμα εἰς τὴν Ἑλένην σύζυγον τῆ Νικολάου Μῆμον Ἰδραίου, ἐνήχθη παρ' αὐτῆς διὰ τῆ ἐπιτροπεύοντος συζύγου τῆς εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἀργολίδα Πρωτόκλητον Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 55 ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασίν τε, κατεδί-
κασεν αὐτὸν Α' νὰ παραχωρήσῃ πρὸς τὴν ἐνάγουσαν τὴν πατρικὴν τῆς οἰκίαν· Β' εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐνοικίων τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἀφ' ἧ προηγουμένως προσδιορισθῶσι διὰ τακτικῆς δοκιμασίας, καὶ Γ' εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ἀποφάσεως.

Διὸ τὸ Δικαστήριον τῆτὸ, δυνάμει τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἀποφάσεως, ὑπεχρέωσε τὸν Ἰωάννην Α. Μ. Στρίγκον εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς οἰκίας, καὶ κατὰ τὸ Β' ἄρθρον τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ αἰτήσιν τῆ Ν. Μῆμον ἔδωκεν ἐτέρευειαν εἰς τὸ 127 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας, προκαλὸν αὐτὸν νὰ ἐκλέξῃ ἕνα ἐκ τῶν παρὰ τῆ ἀντιδικῆ τε τριῶν ὀνομαζόντων δοκιμασῶν καὶ νὰ ὀνομάσῃ κάκεινος ἄλλος τρεῖς, διὰ νὰ ἐκλέξῃ καὶ αὐτὸς ἕνα ἐκ τῆτων αἰτῶν δυσροπῶν ὅχι μόνον δὲν ἠθέλησε νὰ ὀνομάσῃ τῆς 1-

δίας τε δοκιμασίας, ἀλλ' ἀνεχώρησε χωρὶς ν' ἀφήσῃ ἐπιτροπὸν εἰς τὴν διαφορὰν τε.

Ἦδη δὲ ὁ ἀντιδικὸς τε ἐκίνησε νέαν κατ' αὐτῆ ἀγωγὴν, δι' ἧς ἐξαίτεται ὅσα ἐξόδα καὶ ζημίας ὑπέφερε μέχρι τῆδε καὶ ὅσας ἠθέληεν ὑποφέρειν ἀ-
κολούθως ἐξ αἰτίας τῆς δυσροπίας τε.

Τὸ Δικαστήριον δυνάμει τῆ 216 καὶ 217 ἄρθρου τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας γνωστοποιεῖ εἰς τὸν Φυγὸδικον τῆτον ἐναγόμενον, ὅτι, ὡς ἀνωτέρω, ἐνά-
γεται ἀπὸ τὸν Νικόλαον Μῆμον, καὶ ὅτι καλεῖται νὰ ἐμφανισθῆ ἐνώπιον τῆ βήματος τέτῃ ἐντὸς 24 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσί-
ευσιν τῆς παρέσης γνωστοποίησεως, εἴτε προσωπικῶς, εἴτε δι' ἐπιτροπῆς τε, διὰ ν' ἀπολογηθῆ τόσον εἰς τὴν προκειμένην κατ' αὐτῆ ἀγωγὴν τῆ Ν. Μῆμον, καθόσον καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆ Β' ἄρθρου τῆς ὑπ' Ἀρ. 55 τῆ Πρωτοκλήτε τῆς Ἀργολίδος ἀποφά-
σεως· ἀν δὲ παρελθῆσιν τῆς ἐρηθείσης προθεσμίας, δὲν παρεσιασθῆ, τὸ Δικαστήριον θέλει πράξῃν ὅ,τι ἐκ τῶν καθηκόντων του.

Ἡ παρέσα γνωστοποίησις θέλει κηρυχθῆ ἐν τῶ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ταύτης ὑπὸ Ἀ-
συνομικῆ ὑπηρετῆ, ἀντίγραφον αὐτῆς θέλει δοθῆν εἰς τὴν γυναῖκα ἢ συγγενεῖς τῆ ἐναγομένης, ἕτερα θέλει κολληθῆ ἐπὶ τῆς τελευταίας κατοικίας τε, καὶ ἐπὶ τῆς θύρας τῆ Δικαστηρίου, καὶ ἄλλο νὰ πεμθῆ πρὸς τὸν ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος διὰ νὰ καταχωρήσῃ αὐτὸ εἰς τὸ προσηχὲς Φύλλον αὐτῆς.

Ἐν Κρανιδίῳ, τὴν 10 Μαρτίῃ 1831.

Ὁ Πρόεδρος ΑΝΤΩΝΙΟΣ Α. ΜΙΛΟΥΤΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Ἀμοιρός.

Ἀρ. 447. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΤΗΝΟΥ ΚΑΙ ΘΕΡΜΙΩΝ, ΩΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

Ὁ Κ. Α. Γαβιτέλος Τήνιος ἠνάξῃ διὰ τῆς ἀπὸ 11 τῆ ἐνεσῶτος πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀγωγῆς τε, τῆς Κ. Κ. Πατίσαν Λεκιναίδου καὶ Νικόλαον Ἀλμπέρτην, αἰ-
τῶν παρ' αὐτῶν τὰ ὅποια δι' ὀμολογίας τῆ χρεω-
εῖσι ἀλληλεγύως Γρ. 2,930 μετὰ καὶ τῆ νομίμου τόκῃ αὐτῶν.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ διαληφθέντες ἔτοι ἐναγόμενοι, καθ-
ὰς ἔχει πληροφορίας τὸ Δικαστήριον, ὑπάρχουσιν ἐκ-
τὸς τῆ Κράτους, δυνάμει τῶν § 216 καὶ 217 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας, προσκαλεῖ αὐτοὺς ἵνα ἐντὸς

24 ἡμερῶν ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν τιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐπιτρέψεων, πρὸς διεκδίκησιν τῶν δικαωμάτων τῶν.

Παρελθούσης τῆς ξηλείσης προθεσμίας, ἀν' δὲν ἐμφανισθῶσι, τὸ Δικαστήριον προχωρῶν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς θέλει πράξει ὅτι ἐκ τῶν καθηκόντων τῆ.

Ἡ παρῶσα γνωστοποίησι θέλει κηρυχθῆ μεγάλη τῇ Φωνῇ εἰς τὴν πόλιν ταύτην δι' Ἀσυνομικῆ ὑπηρετε, ἀντίγραφον αὐτῆς θέλει ἐγχειρισθῆ εἰς τὰς πλησιέστερας συγγενεῖς τῶν Πατίσα Λακωνάδε καὶ Ν. Ἀλμπέρτη ἀπόντων, ἕτερον θέλει κολληθῆ ἐπὶ τῆς θύρας τῆ Δικαστηρίου, ἄλλο ἐπὶ τῆς τελευταίας οἰκίας τῶν, καὶ ἕτερον θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Τήνῳ, τῇ 11 Μαρτίῳ 1831.

Ὁ Πρόεδρος Μ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Στ. Πρωτοψάλτης.

Ἄρ. 1363 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΑἲΓΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑΥΠΛΙΑΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Π. Κλεομένης ἐκίνησεν εἰς τὸ Δικαστήριον τῆτο κατὰ τὴν 22 τῆ παρελθόντος Ἰανουαρίου ἀγωγὴν κατὰ τῆ Νικολάου Μανέσσ.

Ἐπειδὴ ὁ ἐναγόμενος δι' ἀναφορᾶς τῆ χρονολογημένης τὴν 3 τῆ παρελθόντος Φεβρουαρίου ἐζήτητε προδικαστικῶς νὰ παρεσιάζῃ ὁ ἐνάγων ἐν ἐγγραφον.

Ἐπειδὴ ὁ Κλεομένης δι' ἀναφορᾶς τῆ χρονολογημένης τὴν 13 τῆ παύσαντος Φεβρουαρίου ἐπαρεσιάζε τὸ ζητηθὲν παρὰ τῆ Μανέσσ ἐγγραφον χρονολογημένον τὴν 20 Ἰανουαρίου 1828.

Ἐπειδὴ ὁ Κλήτωρ τῆ Δικαστηρίου ἀνέφερεν, ὅτι δὲν εὐρέσκον ἐνταῦθα τὸν ἐναγόμενον διὰ νὰ τὸν κοινοποιήσῃ τὴν τελευταίαν ἀναφορᾶν μετὰ τῆ ξηθέντος ἐγγράφου παρεσιάζῃσαν ἀπὸ τὸν Κλεομένην.

Διὰ ταῦτα δυνάμει τῆ ἀρθρο 225 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας προσκαλεῖται ἡ Ἀσυνομία Ναυπλίου νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸν ἀπόντα Μανέσσον δι' Ἀσυνομικῆ ὑπηρετε κηρύττοντος μεγάλη τῇ Φωνῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς αὐτῆς πόλεως, ὅτι τὸν διδῆσαι προθεσμία ὀκτῶ ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἡ παρῶσα καταχωρηθῆ εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα τῆς Ἐβδόμης διὰ νὰ ἀπολογηθῆ εἰς τὴν κατ' αὐτῆ κινήσειαν ἀγωγὴν τῆ Κλεομένης, εἰδὲ μὴ, τὸ Δικαστήριον θέλει

προσδέυσει εἰς τὴν δίκην κατὰ τὰς διατεταγμένους ἀπὸ τὸν Νόμον τύπους.

Ἡ παρῶσα κλήσις νὰ δημοσιευθῆ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος· ἀντίγραφα δ' αὐτῆς νὰ κολληθῶσιν εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τῆ ἀπόντος Ν. Μανέσσ, ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας αὐτῆ, καὶ ἄλλο εἰς τὴν τῆ Δικαστηρίου τέτῃ.

Ἐν Ἀργεῖ τὴν 12 Μαρτίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΜΗΛΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσσης.

Ἄρ. 591. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Γ. Ἐνταλ. ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΟΔΟΥΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Κυριαζῆς Πανάγος Ἀναγνώστῃ κατηγορούμενος ὡς κλεπταποδόχος τῆ ἀρχιλιτῆ Μαραμπάτη, προσκληθεῖς διὰ τῆ ὑπ' Ἀρ. 224 τῶν 6 τῆ παρελθόντος Δεκεμβρίου Ἐντάλματος τῆ Δικαστηρίου τέτῃ, κατ' αἴτησιν τῆ Δημοσίῃ Συνηγόρου ὑπ' Ἀρ. 99 τῆς αὐτῆ, νὰ ἐμφανισθῆ πρὸς αὐτὸ, δὲν ἐπαρεσιάζῃ, τὸ Δικαστήριον ἐξέδωκε τὸ ὑπ' Ἀρ. 430 τῆς 22 τῆ Ἰανουαρίου Ἐντάλμα συλλήψεως πρὸς τὴν Ἀσυνομίαν Καλαβρυτῶν, καὶ μὴ καταχεθέντος, τὸ Δικαστήριον, κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 302 τῶν 16 τῆ παύσαντος Φεβρουαρίου αἴτησιν τῆ Δημοσίῃ Συνηγόρου, ἐξέδωκε τὸ ὑπ' Ἀρ. 526 τῶν 20 τῆ αὐτῆ δεύτερον Ἐντάλμα ἐμφανίσεως τῆ ξηθέντος Κυριαζῆ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς κοινοποιήθῃ εἰς τὴν κατοικίαν τῆ.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τῆς προθεσμίας ταύτης παρελθούσης δὲν ἐνεφανισθῆ, τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῷ διαληφθέντι Κυριαζῆ νὰ ἐμφανισθῆ εἰς τὸ Δικαστήριον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν τελευταῖον Ἐντάλμα καταχωρηθῆ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα.

Μὴ ἐμφανισθὲν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ Δικαστήριον θέλει μεσεγγυάσει ὅλην τὴν περιουσίαν αὐτῆ κατὰ τὸ Ἀρθρο 309 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας.

Ἐκατος γνώσκων πῆ εὐρίσκειται ὁ Φυγόδικος ἕτος, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀνήκονσαν Ἀρχὴν.

Ὅλαί αἱ Ἀρχαὶ τῆ Κράτες ὀφείλου νὰ προσέχον συλλάβωσιν αὐτὸν, ἐὰν κατὰ περιστάσιν εὐρεθῆ εἰς τὰ Τμήματά τῆς ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ.

Τὸ παρὸν Ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῆ εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τῆ Φυγόδικου Κυριαζῆ, εἰς τὴν

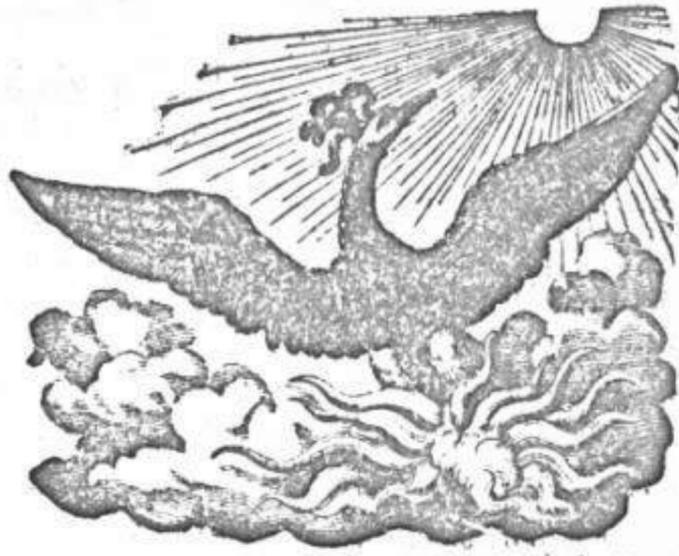
Αριθ. 24.

Έτους ΣΤ'

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΜΟΗΣ.

Έτησια . . . Φόρους 36
Εξαμηνιαία . . . 18
Τριμηνιαία . . . 9
Α συνδρομαί γίνονται ενταύθα μόν εν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, ἢς ὅλα δε τα
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

28 ΜΑΡΤΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὅποιαι φύσεως
καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὅποιαι Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἀναφοραί.

Αρ. 253. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΝ ΤΗΣ
Σ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἐπιθεωρητήριον Ταλαντίας.
Λαβὼν τὴν ὑπ' Ἀρ. 431 τῆς Γραμματείας ταύτης
μετὰ τοῦ ἐσφκλείστου Διατάγματος ὑπ' Ἀρ. 11 τῆς Σ.
Κυβερνήσεως ἀφιερωτὸς τὸν διοργανισμὸν τῶν Ἐλαφρῶν
Ταγμάτων, ἐν γενικῇ ἐπιθεωρήσει καὶ παρατάξει τῶν Ταγ-
μάτων τῆς στρατιωτικῆς ταύτης μοίρας ἀέγρωσεν αὐτὸ εἰς
ὑπὸ ἑκάστην πάντων καὶ ἐξήγησεν ὡς ἔδει. Ἐδωκε δὲ εἰς ἕκαστον
Τάγμα καὶ εἰς ἕκαστον Λόχον ἀντίγραφον καὶ ἐπαρτήρησεν.
Ἐξ ἀπὸ κειῶν ἀγαλλίαςιν ἐκυριεύθησαν χωρὶς ἐξαιρέσει ὅλοι
εἰ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, εἴτινες δὲν προσμένουσιν
εἰμὴ νὰ ἴδωσι τὴν ὄραν τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ στρατοπέδου Ἀγιογέρι, τὴν 15 Μαρτίου 1831.
Ὁ Ἐπιθεωρητῆς Κωνστ. Παπαῦ Ἀθινασίου.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΝ
ΤΗΣ Σ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Εἰς τὴν ὑπ' Ἀρ. 464 Διαταγὴν σας, εἶρον ἀντίγραφον
ἐσφκλείστου ὑπ' Ἀρ. 11 τῆς Σ. Κυβερνήσεως. Ἄφου δὲ
ἀνεγνώσθησαν καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν εἰς τὸ τάγμα τὰ δια-
ταγόμενα, σπεύδω νὰ βεβαιώσω τὴν Σ. Γραμματείαν τὴν
πρόθυμον καὶ εὐκρινῆ ἀφοσίωσιν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ
στρατιωτῶν τοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησίν μου τάγματος, καὶ
ἰδικὴν μου, εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν ἀρχῶν τῆς ὑπηρεσίας
καὶ εὐκαιρίας, ὅποιαι καὶ εἰς τὸ Ἑθνικὸν σῶμα διετάξατο
ἡ Α. Ε. Παρακαλεῖται ἡ Σ. Γραμματεία νὰ ἀαφέρῃ καὶ
πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν τὴν ἔφεσιν ταύτην τῆς ψυχῆς μου.
Καὶ ὑποσημειῶμαι.

Ἐν Καλαμάτῃ, τὴν 21 Μαρτίου 1831.
Ὁ Ταγματάρχης Βλαχόπουλος.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ Σ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Μὲν ὅλον ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τῆς κακοβουλίας ἐδοκίμασαν τὸ τε-
λευταῖον τῆς ἀπελπισίας τὸν ἐπιχειρημα κατὰ τὴν 10, 11
καὶ 12 τοῦ υπερμεσοῦντος, καὶ ἀποτυχόντες, ἀπῆλθεν ἕκαστος

εἰς τὴν ἰδίαν φωλεὴν, μ' ὅλα ταῦτα ὀφιλίσυγος τῆς Σπάρτης
τῆς λαὸς ἐπιποθῶν τὴν παντοεινὴν ἡσυχίαν του καὶ τὴν ὑπο-
στήριξιν τῆς ὑπολήψεώς του, ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ εἰς ἐνεργεῖαι
τὰ κατὰ τῶν ληστῶν ληφθέντα ἀποφασιστικὰ μέτρα τῆς
Σ. Κυβερνήσεως διὰ τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐκρίζωσιν τῶν ἐχ-
θρῶν τῆς πατρίδος τῶν Σπάρτης.

Εὐαρεστηθεῖσα ἡ Σ. Κυβέρνησις τοῦ νὰ με διατάξῃ διὰ τῆς
Σ. ταύτης Γραμματείας καὶ τῆς τῶν Στρατιωτικῶν ἐκτελε-
στὴν τῆς σεβαστῆς ἀποφάσεώς της κατὰ τῶν ἐν Διέμνι παρα-
χῶν, θέλω προθυμαποιεῖν μ' ὅλην τὴν χρηστομένην
ἐπαγρύπνησιν διὰ τὴν ἀκριβῆ τῶν ὁδηγιῶν μου ἐνεργεῖαι καὶ
ἐκπλήρωσιν.

Συμενοῦσθην με τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου Ταγματάρχας,
ἵνα εὐρίσκωνται ἔτοιμοι εἰς κίνησιν με τὸν ὑπὸ τὴν διοίκη-
σιν τῶν στρατῶν, ὑπὸ τὴν ἀμεσοῦν πρόσκλησίν μου.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἀπατηθέντων, πληροφοροῦ-
μαι, ὅτι ἐτοιμάζονται διὰ μεσιτῶν εἰς τὸ νὰ ἐξαίτησωσι
δι' ἐμοῦ τὸ ἔλεος τῆς Σ. Κυβερνήσεως, θέλει ὑποδεχθῶ αὐ-
τοὺς διὰ νὰ πρᾶσθῶ, ὅτι ἡ ἀληθινὴ ἐπιστροφή καὶ μετὰ-
νοια ἐξαλείφει τὸ ἀπὸ ἄγνοιαν ἐγκλημα.

Ἄρελούμενος ἀπὸ τὴν μακροθυμίαν τῆς Κυβερνήσεως,
ἔκρινα χρέος μου εἰς τὸ νὰ διευθύνω προκαταρκτικῶς τὴν ὑπ'
Αρ. 420 προκήρυξίν μου πρὸς ἀπαντας τοὺς Σπαρτιάτας
καθ' ὅλας τῆς ἐπαρχίας τῶν διὰ τοῦ Διοικητηρίου τούτου,
ἐπισυνάψας αὐτὴν εἰς τὴν ὑπ' Ἀρ. 421, καὶ τῶν ὁποίων
ἀντίγραφον ἐπισυνάπτω εἰς ταύτην πρὸς πληροφορίαν.

Εἶμαι εὐελπίς, ὅτι ἡ κίνησις τῶν στρατιωτικῶν δυνά-
μεων, θέλει κατασταθῆ περιττὴ, διότι δὲν θέλει ὑποφέρει
ποτὲ ἡ φιλοτιμία τῶν Σπαρτιῶν νὰ ἀκούηται ἀγανάκτη-
σις τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Σ. Κυβερνήσεως, διὰ μηδενικὰ ἄτομα,
ὀλέθρους τῆς πατρίδος τῶν Σπάρτης.

Πολλοὶ ἐπιθυμοῦν τὴν ἐντάμωσιν μου· θέλει ὑποδεχθῶσι
μετὰ πραότητος καὶ συμπαιθείας, καὶ θέλει ἀπιστεῖλω ἕκα-
στον εἰς τὰ χρέη του, καὶ καταδιώξας συλλάβω ὅσους ἐν
συνειδήσει ἐπράξαν.

Φῆμι καὶ διασποραὶ ἰδιοτελῶν τινῶν, ἐπιποθούτων τὴν
καταφρόνησιν τοῦ ἔθνους διὰ τὴν ἀπολαυσιν τῆς ἰδιοτελείας
τῶν, μεγαλύνουσι τὰς ληστείας καὶ ζυγροφίζουσιν αὐτὰς
μὲ τὰ ποικίλα χρώματα τῆς ἰδιοτελείας τῶν.

Εἶμαι αὐτόπτης τῶν πράξεων καὶ ἐπιχειρημάτων, καὶ
κατ' εὐαρέστησιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἐφωδιασμένος με τὰς

Academy of Athens / Ακαδημία Αθηνών

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 24 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 1831

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

350. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΟΡΟΥ, ΛΙΓΙΝΗΣ, ΣΑΔΑΜΙΝΟΣ ΚΑΙ ΑΓΚΙΣΤΡΙΟΥ.

Ἐπειδὴ κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 324 προγράμματος τῆς Δικαστηρίας τέττα, ὁ Κ. Δημήτριος Γραμματικὸς πῦλος δι' ἀναφορᾶς τῆς 28 τῆς ἡδὴ λήξαντος Φεβρουαρίου ἐζήτησε νὰ παραλάβῃ τὴν περιποίησιν τῆς ἀποβιώσαντος Κωνσταντίνου Κοκκινιάκη, ὡς ἀνεψιὸς αὐτοῦ ἐξ ἀδελφῆς καὶ ἐπιτρόπος τῶν ἐν Τήνῳ καὶ Σύρῳ λυπῶν συληρονόμων τε κατὰ τὰς ἐπιπέρας ἐφ' ἧς ἀπέδειξαι, προδίδας ὅτι ὑπάρχουσιν ἐξ ἀδελφῆς καὶ ἄλλων δύο ἀνεψιοὶ διατρέχοντες εἰς Λιβόρον, τὸ Δικαστήριον, δυνάμει τῆς § 505 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας δημοσιεύει διὰ τῆς παρόντος προγράμματος πρὸς τὰς ἀπάντας ἀγνώστους κληρονόμους (ἂν ὑπάρχουν), ἀκόμη καὶ πρὸς τὰς ἐν Λιβόρον τὴν ἀνωτέρω αἴτησιν τῆς Δ. Γραμματικῆς πέλε, ἀνεψιὸς τῆς μακαρίτης Κοκκινιάκη, καὶ ἐπιτρόπος τῶν λοιπῶν ἐν Τήνῳ καὶ Σύρῳ συληρονόμων τοῦ δικῆ καὶ ἐμφανισθῆν ἐνώπιον τῆς Δικαστηρίας ἐντός ἐικοσιτεσσάρων ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν καταχωρηθῆ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἐπιτρόπου τῶν, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν κληρονομικῶν δικαιωμάτων τῶν.

Τὸ παρὸν προῖγραμμάνα κηρυχθῆ ὑπ' Ἀ' συνομικῆς ὑπηρετίε ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ταύτης, καὶ νὰ καταχωρηθῆ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα ἀντίγραφα δ' αὐτῆς καὶ κληθῆν ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας κατοικίας τῆς ἀποθανόντος, καὶ τῆς τῆς Δικαστηρίας.

Ἐν Λιγίνῃ, τὴν 3 Μαρτίου 1831.
Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΖΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.
Ὁ Γραμματεὺς Ν. Πανταλέων.

Αρ. 296. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΒΟΣΤΙΤΖΗΣ ΚΑΙ Π. ΠΑΤΡΩΝ.

Ἐξ ἀναφορᾶς τῆς Ἀστυνομίας Π. Πατρῶν ὑπ'

Ἀρ. 803 τῶν 28 Φεβρουαρίου 1831 πληροφορεῖται τὸ Δικαστήριον, ὅτι κατὰ τὰς 24 τῆς αὐτῆς ἐτελεύτησεν εἰς Π. Πάτρας ὁ Ἰωάννης Λάμπρος Ταλαγάνης ἐκ Καρπενήσιος στρατιωτικὸς ἐκ τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως τῆς ἐκείσε Ἀστυνομίας, τὰ δὲ εὑρεθέντα πράγματα τῆς συγκείμενα ἐκ χρημάτων καὶ ἄλλων τινῶν κινητῶν ἐναποταμιεύθησαν εἰς ἀσφαλὲς μέρος.

Τὸ Δικαστήριον κοινοποιῶν τῆτο διὰ τῆς παρόντος, προσκαλεῖ τὰς κληρονόμους τῆς διαληθθέντος Ταλαγάνη, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τῆς εἰς προθεσμίαν τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῆ τὸ παρὸν διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, ὅπως παρεσιῶσιν τὸν τίτλον τῶν καὶ προσφέρωσιν τὴν ἀπαιτήσιν τῶν πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς δικαίε τῶν καὶ ἐνέργειαν τῶν παρὰ τῆ νόμῳ διακελευομένων.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, ἀντίγραφα δὲ θέλεν κολληθῆ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς Δικαστηρίας καὶ τῆς Ἀστυνομίας Π. Πατρῶν.

Ἐν Βοστίτζῃ, τῆς 5 Μαρτίου 1831.
Ὁ Πρόεδρος Δ. ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Αρ. 324. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Γ. Ἐνταλμα. ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΒΟΣΤΙΤΖΑΝ ΚΑΙ Π. ΠΑΤΡΑΣ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ.

Εἰς τῶν ἐγκαλεσμένων ὡς φανεῶν τῆς Ἀφροδίτης Σπανῆ καλούμενος Παναγιώτης Κοκκῆς κατ' ἄποψιν τῆς Ἐπαρχίας Καλαβρυτινῶν συλληθῆ καὶ εὑρισκόμενος ἐν τῇ εἰρητῇ Καλαβρυτινῶν ἐδραπέτευσεν ἐκείθεν κατὰ τὴν 9 Φεβρουαρίου 1831 πρὸς τὴν μίαν ὥραν τῆς νυκτός. Τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τῆς ἐξετάσεως ἐξέδοτο τὸ ὑπ' Ἀρ. 254 Β Ἐνταλμα περὶ τῆς ἐμφανισεως τῆς.

Παρελθούσης δὲ τῆς δόσεως αὐτῆς προθεσμίας, καὶ μὴ ἐμφανισθέντος, ἢ κατασχεθέντος, τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν αὐτοῦ αἰτιολογημένην τῆς ἐξετάσεως ἐτέλεσε τῷ διαληθθέντι Παναγιώτῃ Κοκκῇ, ἵνα ἐμφανισθῆ ἐνώπιον τῆς ἐντός δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῆ τὸ παρὸν διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος ἄλλως παρελθούσης.

ὕψος καὶ ὀδηγίας τῆς, διὰ τῶν ὁποίων δὲν θέλει βραδύνει
καταισχύνῃ τῶν φημιστῶν.

Μὲ σέβας βαθύτατον,

Ἐκ τῆς κορβέττας ἡ Νῆσος τῶν Σπετσῶν ἐν τῷ Λιμένι
Παραθωνησίου τὴν 20 Μαρτίου 1831.

Ὁ Μοίραρχος Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Τῆς προκηρύξεως τοῦ Μοιράρχου Κυρίου Κ. Κα-
νάρη δημοσιεύομεν περικοπὰς τινὰς, αἱ ὁποῖαι θέ-
λουσι γνωστοποιήσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ἔτι
ἄλλον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀκριβῶς ἤδη ἐξεύρουσι, ὃ ἔστι
τὰ αἷτια καὶ τὸν σκοπὸν τῶν προσυμβεβηκότων ἐν
Λιμενίῳ τῆς Σπάρτης.

Ἰδιοτελῆ ὀλιγότατα τινὰ ἄτομα τῆς κκοβουλίας, ἐχθροὶ
ἐλέθριοι τῆς πατρίδος σας Σπάρτης, καὶ γυμνοὶ ἀπὸ τῆν
ἐπὶ συνείδησιν, ὑπέπεσαν εἰς θαρύτατα ἐγκλήματα, βλά-
ψαντες καὶ ἀδικήσαντες, κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ ποι-
κιλοτρόπως τοὺς ἰδίους αὐτῶν συγγενεῖς καὶ συμπολίτας.

„Τοιοῦτοι ἤδη ἐφάνησαν τὰ ἔκγονα τῆς Μυρομιχαλι-
κῆς οἰκογενείας, ἐκ τῶν ὁποίων, ὁ υἱὸς τοῦ εἰς τὸ φρούριον
Παλαμίδι φυλαττομένου διὰ ἐγκλήματα Ἰωάννου Κατζί,
ὀνομαζόμενος Ἡλίας Κατζάκος ἐγκαλεσθεῖς εἰς τὸ ἀντικου
Δικαστήριον παρὰ τῶν κατηγορῶν του, ἀντὶ τὰ σπουδάζῃ
τὴν ὑπεράσπισιν τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας, κατεγίνετο εἰς
τὸ νὰ ἐφεύρῃ τρόπον, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν εὐθύνην τῶν νό-
μων, καὶ ἐπιτηδεύῃ δραπέτευσας, φυγοδίκως κατέφυγεν
εἰς τὴν ἐν Λιμένι φωλεὰν τῆς οἰκογενείας των, διὰ νὰ τὴν
μεταχειρισθῇ ἄτυλον τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐγκλήματός του.

„Ἐκεῖ ἐχρειάζετο συναπαδού, σπουδάζει καὶ ἐπιμελεῖται
νὰ ἐξαπαλήτῃ πολλοὺς τῶν Σπαρτιατῶν, παριστάνων εἰς αὐ-
τοὺς μὲ ποικίλα πλαστὰ χρώματα τὴν δραπέτευσίν του καὶ
φυγοδικίαν του, μὲ ἐκείνην τῶν θεῶν του (οἷτινες ἐπρόλαβαν
τὸν καιρὸν, φοβούμενοι τοὺς κατὰ καιρὸν παρ' αὐτῶν ἀδικη-
θέντας ἵνα μὴ ἐνάξωσιν αὐτοῦ; εἰς τὰ δικατήρια.) Ἄλλὰ
σεῖς ἐνάρετοι καὶ γενναῖοι Σπαρτιάται, μακρὰν ἀπὸ τοῦ
νὰ ἐξαπατηθῆτε, ἐδείξατε νέα δείγματα τῆς ἀφοσιώ-
σεώς σας εἰς τὰ καθεστῶτα, καὶ δι' ἀναφορῶν τῶν ἐπαρχιῶν
ἐπεσφραγίσσατε τὴν πρὸς ὑμᾶς εὐνοίαν τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

„Ἡ ἀποτυχία τοῦ μισοῦ σκοποῦ τοῦ Ἡλίου Κατζά-
κου, τὸν ὀδηγεῖ εἰς τὸ νὰ καταφύγῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ
διαβοῆτου εἰς τὰς ληστείας καὶ φόνους Μπόγρη, δρα-
πέτου ἐκ τῆς φυλακῆς ὑπὸ δεσμῶν ἀλύττου, καὶ πλανή-
σαντες ἀμφότεροι τοὺς ὁμοίους των ἐσπούδαζαν νὰ πλαν-
ήσωσι καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς, προβάλλοντες εἰς πάντα
σχέδια ἀπαιτήτως δικαιωμάτων κτλ. Ἀπέτυχε κατα-
τήσας εἰς ἀπελπισίαν, τὴν ὁποῖαν ἐβεβάπτευσεν ἡ συν-
αίνεσις τοῦ ὑπερασπιστοῦ του Μπόγρη, συναινέσαντες
εἰς τὸ ἐπιχειρήματα τῆς ληστείας, καὶ ὑποσχεθέντες εἰς
ὅσους ὁμοίους των τὴν γύμνωσιν τῆς κωμοπόλεως τοῦ
Μαραθωνησίου, ἠκολούθησαν ὅσοι ἐγεννήθησαν ἀπὸ λη-
στῆς ὡρμησαν εἰς τὸ μελετηθῆν ἐπιχειρήματων, καὶ ὡς
λησταὶ ἀπεδιώχθησαν καταπληγῶμενοι καὶ κατηστραφέντοι.

„Ἡ Σ. Κυβέρνησις ἔχουσα ἱκανὰ δείγματα ἀφοσιώ-
σεως εἰς τὰ καθεστῶτα ἀπὸ τοὺς γενναίους Σπαρτιάτας,
εἶχε πᾶσαν πεποίθησιν, ὅτι δὲν ἤθελεν ὑποφέρωσιν οἱ
Σπαρτιάται ποτὲ νὰ φυτρώνονται ἀκάθια εἰς τὸν ὠραῖον
τῆς Σπάρτης κήπον, καὶ ἡ τούτων ἐκρίζωσις ἤθελε
παραστήσῃ εἰς τὸν πολιτισμένον τῆς Εὐρώπης κόσμον,
πόσον ἐξεύρουσι οἱ Σπαρτιάται νὰ τιμῶν τὴν πολιτικὴν των
ὑπαρξιν, νὰ ὑπερασπίζωνται τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους
καὶ τῆς φιλάτης πατρίδος των, καὶ πόσον ἤθελεν εἶσθαι
ἐπιτηδεῖοι εἰς τὸ νὰ ὑπερασπίζωσι τὴν ὑπόληψίν των.

„Ποῖα ψυχὴ, Σπαρτιάται, δύναται νὰ ὑπεφέρῃ ὅτις
τειοῦτον; ἢ ποῖα ψυχὴ Ἕλληνοσ θέλει ὑποφέρει τὴν κα-
κοβουλίαν αὐτῆν, καὶ νὰ μὴν ἀγανακτῇ κατὰ τῶν αἰτίων
καὶ τῶν ὑπερασπιστῶν αὐτῶν; ἢ πῶς ἄλλως ἤθελεν ὑπο-
φέρει τὸ ἔθνος καὶ ἡ Σ. Κυβέρνησις ὕστερον ἀπὸ τὴν πο-
λυχρότιον μακροθυμίαν, νὰ μὴν μεταστρέψῃ αὐτὴν εἰς δι-
καιότητα ὀργὴν καὶ ἀγανάκτησιν;

„Τὸ ἔθνος καὶ ἡ Σ. Κυβέρνησις μὴ ἀνεχομένη πλέον νὰ
ἀκούῃ τὰς κατὰ τῶν Σπαρτιατῶν φημιζομένας ἀπρεπείας,
διὰ τὰς ὁποίας νὰ φαίνονται οἱ παραίτιοι τὰ ἐμφωλεύοντα
εἰς τὸ Λιμένι μηδενικὰ ἄτομα, καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ δικαιοῦσθαι
πρεπόντως τοὺς ἐναρέτους καὶ φιλησύχους Σπαρτιάτας, καὶ
νὰ τοὺς ἀπελευθερώσῃ ἀπὸ τὰς παγίδας τῶν κακοβούλων, καὶ
ἀπὸ τὸν ὀλέθριον κίνδυνον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπαπειλεῖται ὁ
τῆς Σπάρτης ἀθῶος καὶ εὐάγωγος λαὸς, ἔλαβε τὰ κατὰ τῶν
αἰτίων ἄμεσα δραστήρια καὶ ἀποφασιστικὰ μέτρα, διὰ
νὰ σωφρονίσῃ τὴν παρακοήν των, καὶ τῆς ἀποφάσεως ταύ-
της ἐκτελεστῆς διετάχθη ἐγώ. Ὡς τοιοῦτος θέλω προθυμο-
ποιηθῆν εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσω ἀκურάστως μετὰ τῆς ἀνηκούσης
προθυμίας τὰς παρὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεως δοθείσας μοι
διαταγὰς.

„Κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν θέλει καταδιωχθῶσιν οἱ εἰς
Λιμένι ἐμφωλεύοντες Κατσάκος, Μπόγρης καὶ ἄλλοι τινὲς
ἄλλοι. Ἄς τρέμουν ὅσοι μέλλουν νὰ τοῖς ἀκολουθήσωσιν εἰς
τὸ ἐξῆς, καὶ ἂ, ἡσυχάζωσιν εἰς τὰ ἴδια ὅσοι προλαβόντως
ἐξηπατήθησαν ἀπὸ αὐτοῦ; ἡ συμπάθεια τῆς Σ. Κυβερνή-
σεως δύναται νὰ διακρίνῃ τὸ ἐγκλημα τοῦ ἠπατημένου.

„Μὴ κολακεύεσθε, εὔτε πλανᾶσθε εἰς τὴν παρελθούσιν
τυραννικὴν ἐπιρροὴν τῶν Τσερκιστὶ λεγομένων Μπέηδων, οἱ
ὁποῖοι ἐπὶ τῶν τυραννικῶν ἡμερῶν των σᾶς ἐμεταχειρίζοντο
εἴλωτας, καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ἰδιοκτησίαν σας ἐμεταχειρί-
ζοντο διὰ ἰδίαν ἀπόλαυσιν.

„Διὰ χύσεως ἡρωικῶν αἱμάτων ἀπέκτητε τὸ ἔθνος τῆς
ἀνεξαρτησίας του, καὶ ἀπολαμβάνει ὅσα καλὰ καὶ δίκαια,
καὶ μέλλει ἔτι νὰ ἀπολαύσῃ διὰ τῆς ἀκαμάτου προνοίας
καὶ προμηθείας τῆς Σ. Κυβερνήσεως. »

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 27 Μαρτίου.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐπανῆλθεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς Κύριος Ν. Χου-
σόγελος, σήμερον δὲ, ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κύριος Γενατᾶς,
καὶ ἐπανελάβον ἀμφότεροι τὰ ἔργα τῶν ὑπουργείων των.

Κατὰ τὰς 16 τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου δύο Ὀθω-
μανοὶ ἔμποροι ματαδύνοντες ἀπὸ τὸ Ταλάντι εἰς τὸ Ζη-
τοῦνι, ἐδολεφονήθησαν καθ' ὄδον παρὰ τινῶν ἀγνώστων αυτο-
δοιπόρων. Ἡ εἰδήσις τοῦ φόνου ἅμα ἐφθασεν εἰς τὰς θέσεις
τῶν δύο στρατιωτικῶν μοιρῶν τῆς Ταλαντίας καὶ τῶν Θερ-
μοπυλῶν ἐπροξένησε τὴν πλέον ζωηρὰν δυσἀρέσκειαν εἰς ὅλους
ἐν γένει τοὺς ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικούς των
ἐκεῖ στρατοπεδευμένων ταγμάτων, οἵτινες διὰ τὴν ἀσφαλίσει
τῆν ἔθνικὴν καὶ στρατιωτικὴν ὑπόληψιν κατέβαλον ἀμέσως
τὰς πλέον αὐστηρὰς ἐξετάσεις πρὸς εὔρεσιν τῶν φονεῶν.
Κατ' ἀρχὰς ἀπήντησαν μεγάλας δυσκολίας, διότι εὔτε
ἶχνος ἐφαίνετο τῶν κακούργων, οἵτινες στρατιῶται ὄντες ἐκ
τοῦ Β' καὶ ΣΤ' τάγματος ἐπανεπαύοντο εἰς τὴν ἔλλειψιν
τῶν μαρτύρων. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ταγμά-
των καθῶς καὶ ὁ Ἐπιθεωρητὴς ἐπιμείνοντες εἰς τὰς ἐξετά-
σεις των, ἠδυνήθησαν νὰ εὑρωσι τοὺς φονεῖς, καὶ συλλαβόν-
τες τούτους τοὺς ἀπέστειλον ἐνταῦθα διὰ νὰ παραδοθῶσιν
εἰς τὰ δικαστήρια.